

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۲۰/۰۳/۲۴

احسان الله مایار

در خواست توجه دانشمند محترم داکتر تره کی

مضمون اخیر شما را در قبال غنیمت گیری ساز و برگ آلات جنگ که با ضوابط علمی و توضیح قوانین مربوط نگاشته شده با علاقمندی خاص از نظر گذشتاندم.

کیفیت اینکه در نگاشتن نوشته های شما نهفته است اصالت آن در عرضه اسناد دقیق در موضوع است که توجه خواننده را به مطلب میرساند.

بنده درباره چگونگی تدوین قوانین که خارج از صلاحیت بوده گفتنی ای ندارم لیک در تطبیق قوانین در عمل نظر خود را اظهار کرده میتوانم.

بنده که پا به نود و سه سالگی گذاشته ام جهان و ماحول ما را با چشم باز و درک واقعیتها، تا جائیکه ذهنم توان دارد، با نشیب و فراز های آن لمس نموده و دیده ام و هنوز میبینم.

زیبائی های افغانستان و آبادی آن رزق و روزی زندگیم بوده که نبود آن سخت میرنجانم. من خرابی های وطنم را از آغاز دوران رذیلانه خلق و پرچم تا ختم استیلای خاک آباتی ما دیده ام و میدانم که در بیش از چهار دهه چی جفای نیست که بالای خاک و مردم معصوم ما روا نشده است.

دانشمند عزیز! سال ها قبل کدام جا خوانده بودم که در جنگ جهانی دوم رهبران کشور های غربی بیم داشتند که "مگنا کارتا، Magna Cata" از بین نرود و از وحشت آلمان نازی نجات یابد، لذا تصمیم گرفته شد که یک کاپی آنرا در "فورت نوکس - Fort Knox" مطمئن ترین قلعه جهان حفظ کنند. آن زمان روزولت حاکم بود و امروز!

در وطن متلی داشتیم: زور قالب ندارد و در این ۳ کلمه همه گفتنی ها گفته شده است. خداوند افغانستان را از حال غزه نجات دهد. کوتاه میکنم

برای مطالب دیگر احسان الله مایار روی عکس کلیک کنید